

U S T A W A

z dnia...

o zmianie ustawy o rzeczach znalezionych oraz ustawy - Kodeks cywilny

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o rzeczach znalezionych (Dz. U. z 2023 r. poz. 501) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto znalazł rzecz i nie zna osoby uprawnionej do jej odbioru lub nie zna jej miejsca pobytu, niezwłocznie zawiadamia o znalezieniu rzeczy starostę właściwego ze względu na miejsce znalezienia rzeczy (właściwy starosta).”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kto znalazł pieniądze, papiery wartościowe, kosztowności, o których mowa w art. 21 ust. 4, rzeczy o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej i nie zna osoby uprawnionej do ich odbioru lub nie zna jej miejsca pobytu, oddaje rzecz niezwłocznie właściwemu staroście, chyba że znalezione zostały jedynie pieniądze, a ich kwota nie przekracza 5% minimalnego wynagrodzenia za pracę lub równowartości tej kwoty obliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia znalezienia pieniędzy, a w przypadku gdy w tym dniu nie ogłoszono takiego kursu, według ostatniego kursu ogłoszonego przed tym dniem.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Kto znalazł dokument zawierający dane osobowe i nie zna osoby uprawnionej do jego odbioru lub nie zna miejsca jej pobytu, oddaje go niezwłocznie właściwemu staroście, chyba że z treści dokumentu wynika co innego.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kto znalazł rzecz, której cechy zewnętrzne lub umieszczone na niej znaki szczególnie wskazują, że stanowi ona sprzęt lub ekwipunek wojskowy, oddaje tę rzecz niezwłocznie właściwemu staroście albo jednostce organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4¹ w brzmieniu:

„4¹. Kto znalazł dokument wojskowy, a w szczególności legitymację, książeczkę lub zaświadczenie wojskowe albo kartę powołania, niezwłocznie oddaje go organowi wskazanemu w dokumencie, a w przypadku gdy dokument ten nie zawiera informacji o sposobie postępowania w przypadku jego znalezienia - właściwemu staroście albo jednostce organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadkach, o których mowa w art. 15, można zawiadomić o znalezieniu rzeczy lub oddać rzecz znaną staroście właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania znalazcy. Starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania znalazcy zawiadamia o znalezieniu rzeczy właściwego starostę, przesyłając odpis protokołu, o którym mowa w art. 13 ust. 1, a w przypadku przyjęcia rzeczy również przekazuje mu znaną rzecz. Przepis art. 12 ust. 4 i 5 stosuje się.”;

2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Kto znalazł rzecz, której posiadanie wymaga pozwolenia, w szczególności broń, amunicję albo materiały wybuchowe, niezwłocznie oddaje rzecz najbliższej jednostce organizacyjnej Policji na przechowanie. O znalezieniu rzeczy jednostka organizacyjna Policji niezwłocznie zawiadamia właściwego starostę, przesyłając odpis protokołu, o którym mowa w art. 13 ust. 1.”;

3) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Jeżeli oddanie rzeczy wiązałoby się z zagrożeniem życia lub zdrowia, znalazca zawiadamia o miejscu, w którym rzecz się znajduje, jednostkę organizacyjną Policji, a ta niezwłocznie zawiadamia właściwego starostę przesyłając odpis protokołu, o którym mowa w art. 13 ust. 1.”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Kto znalazł rzecz w budynku publicznym, innym budynku lub pomieszczeniu otwartym dla publiczności albo środka transportu publicznego, oddaje rzecz zarządcy budynku, pomieszczenia albo środka transportu publicznego (właściwy zarządca).

1a. Jeżeli właściwy zarządca zna osobę uprawnioną do odbioru rzeczy lub miejsce jej pobytu, niezwłocznie zawiadamia ją o znalezieniu rzeczy i wzywa do jej odbioru. Jeżeli właściwy zarządca nie zna osoby uprawnionej do odbioru rzeczy lub miejsca jej pobytu, o znalezieniu rzeczy ogłasza na swojej stronie internetowej, o ile ją prowadzi.

1b. Po upływie 30 dni od dnia otrzymania rzeczy właściwy zarządca przekazuje ją właściwemu staroście, chyba że w tym terminie zgłosi się osoba uprawniona do jej odbioru. Przekazanie rzeczy powinno nastąpić niezwłocznie po upływie terminu określonego w zdaniu pierwszym.

2. Rzecz, której posiadanie wymaga pozwolenia, w szczególności broń, amunicję albo materiały wybuchowe, właściwy zarządca niezwłocznie oddaje najbliższej jednostce organizacyjnej Policji. Jednostka organizacyjna Policji niezwłocznie zawiadamia właściwego starostę przesyłając odpis protokołu, o którym mowa w art. 13 ust. 1.

3. Przepis art. 6a stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 12 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwy starosta może odmówić przyjęcia rzeczy, której szacunkowa wartość nie przekracza 5% minimalnego wynagrodzenia za pracę albo gdy przyjęcie rzeczy byłoby połączone z nadmiernymi trudnościami, chyba że jest to rzecz o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej.”;

6) w art. 13 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Odebranie zawiadomienia o znalezieniu rzeczy lub przyjęcie rzeczy przez właściwego starostę, starostę właściwego ze względu na miejsce zamieszkania znalazcy, jednostkę organizacyjną Policji albo Żandarmerii Wojskowej stwierdza się w protokole. Protokół sporządza się także w przypadku wskazania miejsca, w którym rzecz się znajduje.

2. W protokole, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się imię, nazwisko i adres zamieszkania znalazcy oraz dokładnie określa rzecz, czas i miejsce znalezienia rzeczy. Ponadto w protokole poucza się znalazcę o prawie do żądania znaleźnego oraz zasadach nabycia własności w przypadku bezskutecznego upływu terminu do odbioru rzeczy przez osobę uprawnioną. Jeżeli znalazca żąda znaleźnego, czyni się o tym wzmiankę w protokole. Odpis protokołu wydaje się znalazcy na jego żądanie, a odpis protokołu sporządzonego przez starostę właściwego ze względu na miejsce zamieszkania znalazcy, jednostkę organizacyjną Policji albo Żandarmerii Wojskowej przesyła się właściwemu staroście.”;

7) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy adres zamieszkania albo siedziby osoby uprawnionej do odbioru rzeczy nie jest znany, właściwy starosta występuje do właściwych podmiotów o udzielenie informacji umożliwiających ustalenie tego adresu.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy brak jest możliwości doręczenia osobie uprawnionej wezwania do odbioru rzeczy lub osoba ta jest nieznana, a szacunkowa wartość rzeczy przekracza 5% minimalnego wynagrodzenia za pracę, właściwy starosta dokonuje wezwania na tablicy, o której mowa w art. 14, przez okres 6 miesięcy, licząc od dnia znalezienia rzeczy, oraz zamieszcza ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

8) w art. 19 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zabytków, materiałów archiwalnych, dokumentów zawierających dane osobowe oraz do rzeczy umożliwiających dostęp do pomieszczeń, pojazdów i innych zamykanych przedmiotów, w szczególności do kluczy, kart dostępu i pilotów.

3. Właściwy starosta wydaje znalazcy, który nabył własność rzeczy, zaświadczenie stwierdzające upływ terminów, o których mowa w art. 187 § 1 Kodeksu cywilnego, a jeżeli rzecz została odebrana przez znalazcę, również informację o wydaniu rzeczy.”;

9) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku znalezienia pieniędzy, właściwy starosta sporządza ich opis zawierający liczbę banknotów lub monet, a także ich waluty i nominały. Po sporządzeniu opisu właściwy starosta wpłaca znalezione pieniądze na rachunek bankowy sum depozytowych, chyba że znalezione pieniądze są wyrażone w walucie obcej.”;

10) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie z rzeczami o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej oraz dokumentami zawierającymi dane osobowe”;

11) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. W przypadku przypuszczenia, że rzecz znaleziona stanowi zabytek lub materiał archiwalny, właściwy starosta w terminie 7 dni od dnia powzięcia wiadomości o znalezieniu rzeczy zawiadamia właściwego miejscowo wojewódzkiego konserwatora zabytków.”;

12) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. W przypadku gdy rzecz znaleziona umożliwia dostęp do pomieszczeń, pojazdów i innych zamykanych przedmiotów lub jest dokumentem zawierającym dane osobowe i stała się własnością powiatu, właściwy starosta dokonuje zniszczenia rzeczy. Z czynności zniszczenia sporządza się protokół.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 oraz 1237) art. 187 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 187. § 1. Rzecz znaleziona, która nie zostanie przez osobę uprawnioną odebrana w ciągu 6 miesięcy od dnia doręczenia jej wezwania do odbioru, a w przypadku niemożności wezwania - w ciągu roku od dnia jej znalezienia, staje się własnością znalazcy, jeżeli uczynił on zadość swoim obowiązkom. Jeżeli jednak rzecz została oddana staroście, znalazca staje się jej właścicielem, jeżeli rzecz odebrał w wyznaczonym przez starostę terminie.

§ 2. Po upływie terminu do odebrania przez osobę uprawnioną rzecz znaleziona będąca zabytkiem lub materiałem archiwalnym staje się własnością Skarbu Państwa, a rzecz znaleziona umożliwiająca dostęp do pomieszczeń, pojazdów i innych zamykanych przedmiotów lub będąca dokumentem zawierającym dane osobowe – własnością powiatu. Inne rzeczy znalezione stają się własnością powiatu po upływie terminu do ich odbioru przez znalazcę.”.

Art. 3. Do rzeczy znalezionych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Opracowano pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego

Łukasz Paszka

/podpisano elektronicznie/